

Erasmus+ 2022 PRAHA

Erasmus+ 2022 PRAHA

Projekt Erasmus+ sa v posledných rokoch stal na našej škole veľmi známym. Aj tento rok sme sa my, žiaci Strednej odbornej školy, A. Dubčeka vo Vranove nad Topľou, mali možnosť zúčastniť zahraničnej stáže prostredníctvom tohto projektu. V dňoch 08.10.2022 – 30.10.2022 sme tak všetci – 16 študentov (6 žiakov odboru grafik digitálnych médií, 6 žiakov odboru obchodný pracovník a 4 žiaci čašník-servírka), zavítali do neďalekej Českej republiky, aby sme v Prahe a v blízkom okolí, vo vybraných firmách, získavali potrebné praktické zručnosti a overili si aj mieru svojich teoretických znalostí.

Projekt sme vypracovali v spolupráci s agentúrou Luminosus z Veľkých Kapušian.

Partnerskou organizáciou v Prahe bola agentúra EDUCO. Spolupráca s touto agentúrou bola na vysokej úrovni. Pracovníci agentúry boli veľmi milí a ústretoví a snažili sa, aby sa študenti v Prahe a na pracoviskách cítili príjemne.

Získali sme aspoň na chvíľu možnosť, už počas štúdia na strednej škole, žiť v zahraničí a dostali sme príležitosť zdokonaľiť svoje odborné zručnosti v prítomnosti poverených pracovníkov firiem. Stretli sme nových ľudí, ktorí nám boli ochotní všetko vysvetliť a ukázať, ako to funguje na ich pracoviskách. Zdokonalili sme sa v cudzom jazyku, zažili aj odlišné postupy vzdelávania než v škole a zvýšili sme si svoje možnosti zamestnať sa po skončení školy, či už doma, alebo v zahraničí.

Po ukončení praxe všetci študenti získali hodnotenia od zamestnávateľov, ktoré boli pozitívne a tiež certifikát – Europass Mobility, platný v celej EÚ a majú lepší predpoklad uplatniť sa na pracovnom trhu v regióne a v krajinách Európskej únie.

Avšak tento pobyt nebol len o zahraničnej stáži, ale aj o spoznávaní krás mesta a o vytváraní krásnych spomienok na tento pobyt.

A tak sme veľakrát poobede vo voľnom čase išli spoznávať hlavné mesto Českej republiky – Prahu. Vydali sme sa do historického centra mesta, prechádzali sa po Karlovom moste, Staromestskom námestí, Václavskom námestí, Navštívili sme Múzeum ilúzií, Vyšehrad, Pražský hrad, plavili sa po Vltave, pozerali sa na Prahu z vyhliadkovej veže na Petříne.

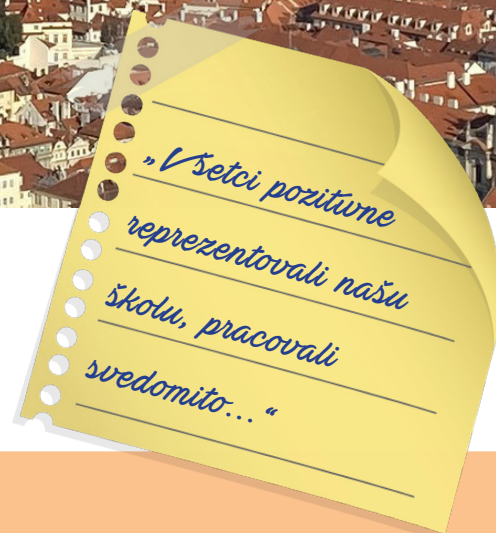
Všetci sme si tento pobyt veľmi užili, získali sme veľa skúsenosti, ktoré využijeme v budúcnosti a hlavne sme spoznali nových priateľov. Všetko to bolo výborne zorganizované, za čo sa chceme poďakovať našim pedagógom, Národnej agentúre a partnerským firmám v zahraničí. Všetkým študentom našej školy odporúčame absolvovať takúto zahraničnú stáž, pretože je veľkým prínosom pre náš profesionálny rast. Sme radi, že sme sa mohli zúčastniť tohto projektu a dúfame, že tieto spomienky nám ostanú ešte dlho v našej pamäti.

*„...študenti
získali hodnotenia
od zamestnávateľov,
ktoré boli pozitívne...“*

Správa o absolvovaní odbornej stáže Erasmus+

Žiaci a učitelia Strednej odbornej školy absolvovali v dňoch od 8.10. do 30.10. 2022 stáž Erasmus+ v Prahe.

Odborná stáž sa týkala 16 študentov, ktorí sa na svoje budúce povolanie počas štúdia pripravujú u zamestnávateľov, v odborných učebniach a dielnach školy. Odbornej stáže sa zúčastnili študenti odborov obchodný pracovník, grafik digitálnych médií a čašník, servírka. Študenti si mali možnosť osvojiť nové skúsenosti a informácie potrebné pre výkon povolania v cudzine a po-

rovnať to s požiadavkami firiem na Slovensku. Počas voľnočasových aktivít mali študenti s učiteľmi možnosť navštíviť najvýznamnejšie pamiatky Prahy, a tak spoznať históriu a kultúru Česka.

Cieľom odbornej stáže bolo získať nové praktické zručnosti a skúsenosti v oblasti využívania najnovších poznatkov vo sfére obchodu, reštauračných služieb a propagačnej grafiky. Naším cieľom bolo aj motivovať študentov k zdokonaľovaniu sa v odbornej príprave a v jazykových zručnostiach, zvýšiť

samostatnosť a pracovnú disciplínu. Odborná stáž naplnila svoj cieľ, učitelia získali nové informácie o fungovaní firiem v Prahe. Študenti si zlepšili svoje odborné kompetencie, ktoré budú uplatňovať v oblastiach odborného vzdelávania. Môže to zlepšiť kvalitu ich výsledkov počas štúdia a práce na odbornom výcviku. Cez víkendy boli pre účastníkov pripravené zaujímavé výlety. Študenti sú tak bohatší o nové zážitky, navdiazali nové priateľstvá, získali nové odborné a jazykové zručnosti a sk-

úsenosti. Rozvinuli si svoje sociálne kompetencie a oboznámili sa s kultúrnym dedičstvom a históriou našej susednej krajiny.

Všetci pozitívne reprezentovali našu školu, pracovali svedomito, o čom svedčia aj ich hodnotenia od zamestnávateľov.

Študenti projektu zverejnili svoje poznatky, skúsenosti a potrehy v nasledujúcich príspevkoch.

Študenti o svojej práci...

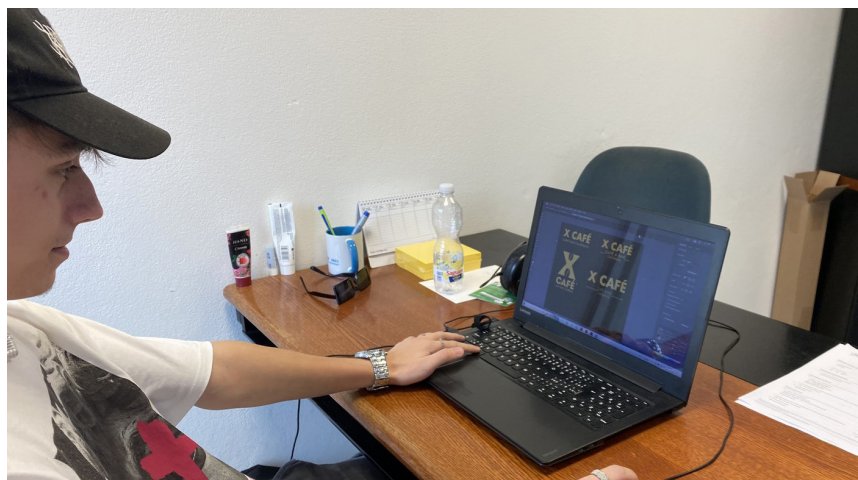
Každý z nás si behom troch týždňov vyskúšal, aké to je, byť vo svete dospelých a pracovať v skutočných prevádzkach. Opýtali sme sa zopár žiakov na ich názory a pocity z tejto skvelej skúsenosti.

Nika

Pracovala som v grafickej firme, kde som prvé dva týždne navrhovala vizitky, kombinácie farieb pre rôzne weby, no robila som aj tak trochu „sekretárku“, keď som dostala za úlohu napísať zoznam českých a slovenských neziskových organizácií, ktoré chcela firma osloviť. Spoločnosť mi robili ďalší piati kolegovia, s ktorými som vychádzala pomerne dobre, no veľmi sme sa nerozprávali, čo mi trochu vadilo. Určite považujem prácu v tejto firme za skvelú skúsenosť, pretože som si z nej dokázala vziať dobré veci a poučiť sa z tých zlých.

Marko

Pracoval som v grafickej firme Sprinter štúdio, s ktorou som bol nadmieru spokojný. Kolektív bol mladý a šéf veľmi príjemný. Zaúčil ma, ako sa pracuje s jednotlivými strojmi. Najprv som začínal s ľahkými vecami ako napríklad prepisovanie denného menu a dokumentov. Potom som už prešiel na prácu s tlačiarňou, bigovacím strojom, ručnými technikami lepenia a rezania, lisom, nažehľovacím strojom a napokon k rezáku, pri ktorom som mnoho papierov zničil, no ale chybami sa človek učí a šéf mi to nemal vôbec za zlé. Celkovo môžem zhrnúť, že som sa vo firme cítil veľmi príjemne a hlavne mi to dalo reálny pohľad a skúsenosti, ako to v grafickom prostredí chodí.

Maroš

Ja som pracoval v obchode a v mojej práci sa mi najviac páčil kolektív. Boli to ľudia, na ktorých budem spomínať dlhé roky. Robil som tam všeličo možné, ale hlavne som preberal objednávky cez e-shop, následne ich aj ukladal a potom ich dával zákazníkovi, keď si po ne prišli. Samozrejme som aj vykladal tovar, lepil cenovky, upravoval ich a podobne. Veľmi sa mi táto skúsenosť páčila a som vďačný za túto príležitosť.

Alex

Pre mňa bola práca v Prahe veľmi zábavná, zaujímavá a každý deň som si užil. Robil som zo všetkého niečo. Od obsluhovania tlačiarň, až po balenie zásielok. Najviac času som strávil dizajnom. Každý deň som čakal na zakázky, ktoré mi chodili na mail. Potom som si ich podrobne prečítal, porozmýšľal nad tým a nakoniec vytvoril viacero návrhov, ktoré som poslal naspäť zákazníkovi. Keď si vybrali, ktorý návrh sa im páči, niekedy ho bolo potrebné ísť na niečo potlačiť. Bolo to veľmi zaujímavé.

Kika

Ja som pracovala v reštaurácii, kde som obsluhovala zákazníkov. Boli tam veľmi príjemní ľudia, ktorí ma toho naučili veľa. Páčilo sa mi ako tá prevádzka bola zariadená a ako tam mal každý rozdelenú prácu. Prvé dni pre mňa boli ťažké a preto sa mi tam najprv nepáčilo. Nepáčil sa mi šéf, ktorý bol nepríjemný, ale nakoniec všetko dobre dopadlo. Nepáčilo sa mi ešte to, že som ráno odchádzala do práce veľmi skoro a odchádzala som z hotela ako prvá.

*Každý
z nás
by sa tam
hneď vrátil.*

Chris

Ja som pracoval v malej firme, kde som pomáhal tvoriť grafiku. Väčšinu času som trávil navrhovaním vektorizovaných obrázkov, ktoré sa neskôr pridávali na e-shop. Taktiež som tvoril krátke animácie a gifs. Bol som tam aj s mojou spolužiačkou, takže nám ten čas v práci ubiehal oveľa rýchlejšie a bolo to menej stresujúce. Okrem týchto grafických vecí sme pomáhali skladať, kontrolovať a polepovať rôzne škatulky so súčiastkami, ktoré sa neskôr predávali. Aj keď táto práca nevyužívala našu kreativitu, veľmi nás to bavilo. Bolo skvelé na chvíľku vypnúť mozog a len tak sa rozprávať a polepovať. Ešte sa mi páčila skvelá komunikácia s naším šéfom. Bol veľmi milý, zaujímal sa o naše záujmy a to sa nám veľmi páčilo. Celá práca pôsobila veľmi uvoľnene a panovala v nej dobrá energia.

Júlia

Pracovala som v obchode, presnejšie v drogérii. Od začiatku som bola spokojná. Zamestnanci boli príjemní a chápaví. Keďže sme tam nemali až tak veľkú jazykovú bariéru, rozumela som im skoro všetko. No napriek tomu som sa naučila zopár slov, ktoré používam dodnes. V práci mi bolo dobre a naučila som sa veľa vecí, ktoré využívam aj v mojom obore. Najviac ma však naučilo to, že som bola sama bez rodičov v inom štáte. Naučilo ma to byť samostatnou a veriť si.

Juraj

Moja práca bola super. Robil som v grafickej firme, kde som potláčal tričká. Bola to mimoriadna skúsenosť, keďže v škole na niečo také nemáme priestor. So svojimi kolegami som mal veľmi priateľský vzťah. Dúfam že sa v budúcnosti ešte do Prahy vrátim a ktovie, možno tam aj ostanem.

Každý z nás, je veľmi vďačný za túto neuveriteľnú skúsenosť. Veľa sme sa toho naučili a to nie len o našej práci, ale najmä o živote. Myslím, že každý jeden študent by mal zažiť niečo takéto. Ja osobne by som sa tam vrátila hneď a bez váhania a viem, že nie som jediná.

autor : Sofia Bermannová

Doprava

Ako sme sa dostali do Prahy? Vyrážali sme z Vranova autobusom do Košíc. V Košiciach sme nastúpili na nočný vlak Košice-Praha. S kuframi sme mali menšie problémy, lebo skoro každý mal „lodné kufre“. Jeden žiak dokonca ležal na zemi a tam aj spal.

Počas celej cesty vlakom sme sa zobúdzali na zastávkach, čo nám trochu zobralo zo spánku, ale aspoň sme sa rozprávali. Ráno sme sa zobudili a pešo sme šli k hotelu, kde sme dostali permanentky na dopravu zdarma po celej Prahe.

Ako fungovalo metro?

Metro malo tri hlavné dráhy, ktoré sa prepájali. Metrom ste sa mohli dostať po celom meste. Cesta z jednej strany mesta na druhú trvala približne štyridsať minút, ak nie viac. Metro premávalo každé tri minúty. Na začiatku to bol pre nás šok. Ako vieme, na Slovenku doprava nepremáva každé tri minúty. Všetci ľudia sa všade strašne ponáhľali, čo sme najprv nechápali, keďže metro chodí tak často. Neskôr sme pochopili. Po týždni sa tri minúty zdali ako tridsať minút. Ak máte strach z výšok, pripravil by som sa na to, že ak chcete ísť metrom, tak eskalátory sú veľmi vysoko.

Autobusy chodili každých desať minút, čo bolo tiež super. Väčšinu času v nich bolo dosť voľných miest, ale od druhej poobede do približne štvrtej boli plné študentov. Kde ste sa nedostali autobusmi, tak ste mohli ísť kolobežkami, ktoré boli po celom meste. Cena bola dosť podobná ako na Slovensku, približne 26 centov za minútu.

Do práce sme sa dopravovali hlavne metrom, niektorí aj vlakom, keďže mali prácu mimo mesta. Museli si kupovať lístky na vlak, ktoré už neboli zadarmo. Lístky na vlak neboli až tak drahé. Platilo sa okolo dvoch eur tam aj späť. Na konci Erasmu to agentúra preplácala.

Text a foto: Christián Dzvónik

Výlety

Počas našej pracovnej stáže v Prahe sme mimo našich pracovných povinností taktiež všetci navštívili aj pár veľmi krásnych a zaujímavých miest či už v Prahe alebo jej okolí o ktorých sa dočítate nižšie.

Skláreň Harrachov

Náš prvý víkend sme sa vybrali do sklárne v Harrachove. Cestovali sme tam vopred rezervovaným autobusom a cesta nám trvala približne hodinu a pol. Počasie nám veľmi neprialo, pretože mierne pršalo. Skôr, než sme vošli do samotnej sklárne sme navštívili múzeum skla, ktoré bolo hneď vedľa. Nachádzali sa tam veľmi zaujímavé výrobky či už z pohľadu tvaru, veľkosti, farby alebo roku v ktorom boli výrobky zhotovené. Po presune do sklárne nás privítala pani spievodkyňa a obhliadka sa mohla začať. Dozvedeli sme sa z akých materi-

álov sa vyrába samotné sklo a čo všetko potrebujeme na jeho zhotovenie. Najzaujímavejšie bolo, keď sme sa dostali do samotnej výroby. Tam upravovali sklo do tvarov pohárov. Na vlastné oči sme mohli vidieť, ako pracovníci upravujú sklo, ktoré má vysokú teplotu, pomocou na to určených nástrojov. Po tejto obhliadke sme sa boli naobedovať v miestnej reštaurácii.

Plavba loďou

Ako ďalší víkendový výlet sme absolvovali úžasnú plavbu loďou. Hneď pri vstupe na loď nás srdečne privítali a usadili. Keď sa loď pohla, začala sa dvojhodinová plavba po Vltave. Nachádzali sa tam švédske stoly, ktoré sme využili k obedu. Každý si našiel to, na čo mal chuť. Počasie bolo príjemné a tak sme po scho-

doch vyšli na horné poschodie lode, kde sme si spoločne urobili fotky. Čo nás však prekvapilo bol úžasný hudobník na palube, ktorý poznal asi každú pesničku na svete. Spievali sme naše národné piesne, čo bol jeden z najlepších zážitkov. Po čase sa k nám pridali aj vedľa sediace babky, čo bolo úžasné. Všetci sme z tejto plavby boli nadšení a celou cestou na hotel sme to rozoberali.

John Lennon wall

Ako skupina „grafikov“ sme sa rozhodli navštíviť Lennonovu stenu, na ktorej sa nachádzalo obrovské množstvo malieb, grafitov, nápisov a všelijakých grafických prvkov, čo mne ako študentov grafiky bolo veľmi blízke.

*„Čítal som,
že týmito výletmi
sa naša skupina
zblíži...“*

Rozhľadňa Petřín

Naším posledným veľkým výletom bola cesta na Petřín. Po odchode z hotela naša cesta viedla priamo na električku, ktorá nás zaviedla neďaleko od lanovky. Po čakaní v dlhej rade sme konečne nastúpili do lanovky. Tá nás vyviezla úplne na vrchol, kde sa nachádza samotná rozhľadňa. Hneď ako sme vyšli z chodby nás čakala krásna kvetinová záhrada, ktorej sme sa nevedeli nabažiť. Samozrejme sme sa všetci pofotili a pokračovali sme ďalej. Petřínska rozhľadňa bola dostavaná v auguste 1891 a je vysoká 59 metrov. Cesta až na jej vrchol nám zabrala asi tri minúty. Boli medzi nami aj menej odvážni. Tí sa zviezli výťahom, ktorý sa tam nachádza. Samotný výhľad z veže bol na nezaplatenie. Bolo vidieť celú Prahu, akoby sme ju mali na dlani. Pomaly sme začínali byť hladní a tak sme išli či už do kaviarne alebo fastfoodov, ktoré sa nachádzali priamo pod vežou.

Jedlo bolo chutné a naše žalúdky plné. Práve preto sme sa rozhodli prejsť po záhradách, ktoré boli vzdialené len na skok od veže. Posedeli sme si tam na lavičkách a náš výlet sa blížil ku koncu.

Moje zhrnutie

Za mňa môžem povedať, že som si všetky výlety užil naplno, čo je asi tá najdôležitejšia vec. Zistili sme, že Praha má neskutočne veľa krásnych miest. Či už tie spomenuté v článku alebo aj mnohé iné ako Pražský orloj, Václavské námestie, Karlov most, Pražský hrad... Čítal som, že týmito výletmi sa naša skupina zblíži a vznikajú nové kamarátstva. Je to veľmi pekný pocit sa vrátiť takto späť v čase a zamýšľať sa nad všetkými miestami, ktoré sme navštívili za tak krátky čas. Rozhodne neľutujem, že som sa Erasmu zúčasnil a neviem sa dočkať prípadne na ďalší.

Foto a text: Marko Antony

Stravovanie

Keďže sme boli ubytovaní priamo na Václavskom námestí, mali sme tú výhodu, že každý obchod bol doslova za rohom. Či už sme hľadali niečo sladké, slané alebo chutnú kávu, v priebehu pár minút sa všetko dalo kúpiť. Prvé dni po príchode sme na internete hľadali rôzne reštaurácie, kde by sme sa mohli dobre najesť a taktiež sme mali zopár odporúčaní od známych, no skôr nás zaujímali kaviarne, keďže my grafici sme veľkí kávičkári. Aj práve preto naše prvé kroky jednoznačne viedli do Starbucksu. Prvýkrát sme sa samozrejme nezhodli na žiadnej reštaurácii a tak sme improvizovali a išli sa najesť do McDonaldu. Zhodli sme sa na tom, že práve McDonald's bude vždy naša poistka. A keďže sme obеды mali v práci, cez víkendy sme chodili na výlety alebo sme si nakúpili zásoby, počas celého pobytu v Prahe sme nakoniec obedovali len v jednom podniku - Salaterie Ugo, ktorý funguje ako zdravá verzia fastfoodu. Bol to však veľmi zaujímavý obed, keďže nás tam obsluhoval robot a hoci jedlo nebolo najlepšie, aspoň sme si odtiaľ odniesli zážitok.

Raňajky sme mali v hoteli formou bufetových stolov. Každý deň na nás v jedálni od 07:00 do 11:00 čakalo množstvo jedál - či už to boli palacinky, lievance, croissanty, ovocie alebo šalát, pečivo, šunka a syr. Stále sme si vybrali, na čo sme mali chuť a tak boli naše raňajky každé ráno pestré. Taktiež tam bola pripravená aj káva, ktorá mne osobne nechutila a preto som radšej siahla po čaji, džúze alebo kakau.

Ako som už spomínala, cez obed sme boli vždy v práci a tak to bolo u každého individuálne. Ja osobne som si obed kupovala vždy deň vopred, pretože som v okolí práce nemala žiadnu reštauráciu ani obchod. Najbližšie bol práve spomínaný McDonald's, no cesta trvala približne 10 minút a keď som k tomu prirátala aj čakanie na jedlo, trvalo by to dlhšie, ako moja obedná prestávka. No ostatní boli na tom podobne - buď si kúpili niečo pred príchodom do práce, alebo len odbehli do fastfoodu, lebo to bolo najrýchlejšie riešenie.

Večere sa stali mojou obľúbenou časťou dňa a to preto, že sme sa každý deň o 19:00 všetci stretli v reštaurácii Husinec, ktorá bola hneď vedľa hotela. Stretli sme sa aj s čašníkom, ktorý bol zo Slovenska, či dokonca s ďalšou slovenskou školou, ktorá bola taktiež na Erazme. Pri večeri sme sa mohli spoločne porozprávať a plánovať veci na nasledujúce dni. No budem úprimná, veľkú zásluhu na tom mali aj chutné jedlá, ktoré na nás čakali. Každý z nás si vždy pochutil na nejakej krémovej polievke, no vždy nás potešil aj kurací či hovädzí vývar. A taktiež nemohla chýbať klasika - rezeň a zemiaky.

Mnohí ochutnali niektoré jedlá aj prvýkrát - napríklad lazane, ktoré však mnohým nechutili a tak sme po večeri vytiahli druhú poistku - stránku s rozvozom jedla damejidlo.cz.

Prvý týždeň sme mali s cenami trochu problém, pretože naši susedia nemajú euro, ale české koruny, ktoré nám tie sumy troška skresľovali. A keďže nie sme nejakí veľkí matematici, prepočítavanie sme vyriešili aplikáciou v telefóne. Tak sme rýchlo zistili, že ceny sú dosť podobné ako u nás na Slovensku, no samozrejme našli sa drahšie, ale aj lacnejšie veci. Naším denným jedlom boli tyčinky, sušienky Bebe, či šalát Caesar. Všetko toto sme zohnali v obchodnom reťazci Albert, ktorý bol k nášmu hotelu najbližšie a taktiež sme ho mali cestou do práce. Myslím si, že pri dnešných cenách u nás na Slovensku sa neďá celkom zhodnotiť, či nás strava v Prahe vyšla drahšie alebo lacnejšie. Závisí to samozrejme od toho, čo a kde sme jedli – platí, že čím bližšie ste pri Orloji alebo na námestí, jedlo a nápoje sú drahšie.

Foto a text: Nikola Šaradínová

*"Prvý týždeň
sme mali
s cenami trochu
problém..."*

Ubytovanie

Počas nášho pobytu v Prahe sme boli ubytovaní vo Wenceslas square hoteli kde sme trávili veľkú časť svojich dní. V priebehu troch týždňov sme si tam všetci vytvorili veľa skvelých spomienok. Samozrejme nebola to stále prerchádzka rúžovou záhradou. Ale na to si už nikto z nás ani nespomenie.

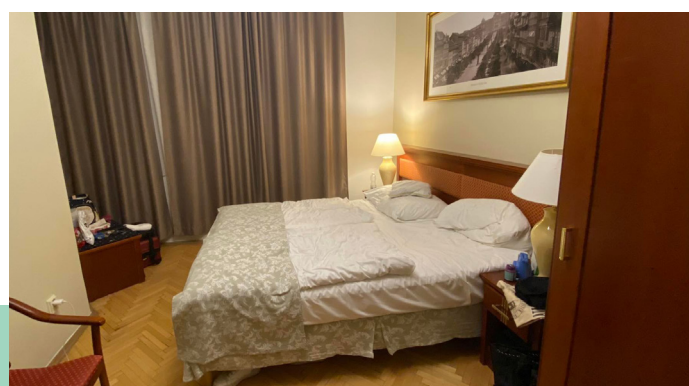
Príchod na hotel

“Prvých pár hodín v Prahe... musel to byť ten najlepší pocit však?” No, možno nie úplne. Po príchode do Prahy a mierne náročnom opustení vlaku sme sa všetci, aj keď tak trochu unavení, s úsmevom na tvári vybrali smerom k nášmu hotelu. Nebolo to ďaleko, no vzhľadom k tomu, že nikto veľmi nespál a všetci sme boli zasypaní kuframi a taškami, tak to nebolo najprijemnejšie ráno. To však nikomu nevadilo, pretože každý sa už nevedel dočkať postele a sprchy. Dorazili sme pred hotel priamo v centre Prahy a všetci sme boli ohúrení. Teda až do momentu, keď sme dostali informáciu, že hostí začínajú ubytovávať až o dve hodiny. Najprv sme neboli veľmi nadšení,

no nakoniec sme si v hoteli odložili kufre a vybehli sme preskúmať mesto. Nakoniec to bol zaujímavý prvý deň.

Ubytovanie a prvé dni

Keď sme sa konečne dostali na hotel, prišlo k rozdeleniu izieb. Najprv sme sa veľmi nevedeli dohodnúť, no nakoniec to dopadlo najlepšie ako mohlo. Na našej izbe sme boli štyria spolužiaci a hneď na vedľajšej izbe boli naše dve spolužiačky spolu s ostatnými dievčatami. Na systém v hoteli sme si rýchlo zvykli a už po pár dňoch sme tam boli ako doma. Kto ráno odchádzal posledný do práce zamkol izbu a kľúče odložil na recepciu a naopak, kto sa prvý vrátil vzal ich z recepcie a šiel na izbu. Prvý týždeň bol aj tak celkom

chaotický, pretože sa niektorým žiakom museli meniť izby. Nakoniec sa všetko vyriešilo a každý bol spokojný. Hotel bol nádherný a pri chôdzi po točených schodoch sa človek hneď cítil ako v rozprávke. Mám pocit, že nielen chlapi, ale všetci si rýchlo zvykli na život v krásnom hoteli.

„...po pár
dňoch sme tam
boli ako doma.“

Volný čas strávený v hoteli

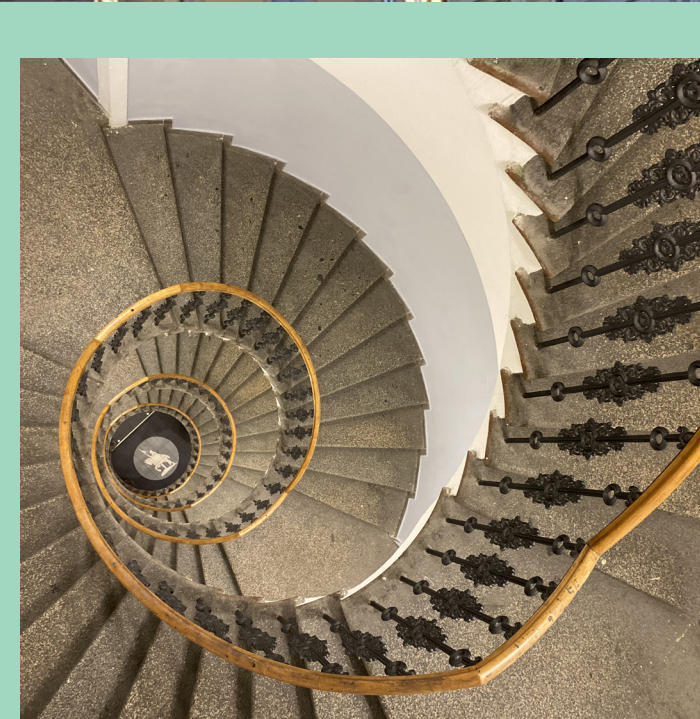
Po príchode z práce väčšinu času nikto ani len nemyslel na prechádzku po meste. Prvý plán bol oddych na hoteli a na to nám slúžil úžasný dvor za hotelom. Bolo to pre nás miesto, kde sme sa spolu všetci stretávali, porozprávali si aký sme mali deň, dohodli sa aký je plán na večer alebo jednoducho len tak sedeli a užívali si pokoj. Ja som mal šťastie, že priamo z okna v našej izbe som videl na dvor, takže stále keď som nemal nič na práci, tak som len vykukol z okna a ak som videl, že tam Juraj znova rozpráva príbehy z práce, hneď som sa pridal. Dvor bol pre nás aj skvelou skratkou, keďže sme sa z neho

jednoducho vedeli dostať zadným vchodom do hostinca na večeru.

Raňajky

Myslím si, že hovorím za všetkých keď poviem, že raňajky na našom hoteli boli jednou z najlepších vecí na našom pobyte. Každé ráno nám stačilo v papučkách zbehnúť dole schodmi do jedálne, kde nás čakali raňajky každého druhu. Od párok cez palacinky až po veľké kusy melónov. Bolo to jednoducho super. Každý deň hneď začal lepšie po výborných raňajkách a šálke kávy. Pobyť na tomto hoteli bol celkovo výborná skúsenosť na ktorú nezapadne asi nikto z nás.

Foto a text: Alex Šmajda

Ďuri v Prahe

Cesta do Prahy

Cesta do Prahy bola super. Cestovali sme z Vranova nad Topľou do Košíc na vlakovú stanicu, kde sme nastúpili na rýchlik do Prahy. Cestovali sme v noci takže, väčšina z nás cestu prespala. Keď sme otvorili oči, boli sme už v Prahe. Do hotela sme išli pešo a po ceste sme mohli obdivovať staré budovy a nádherné mesto, kde každá strecha mala červenoooranžovú farbu.

Cestovane po Prahe

Každý z nás dostal mesačný lístok. To znamená, že sme sa mohli pohybovať električkou, metrom, autobusom zadarmo. Ako to fungovalo v autobuse to neviem, ale ja som cestoval len električkou a metrom. Podľa mňa najlepší dopravný prostriedok v Prahe je električka, pretože ma to jeden pevný smer a premáva približne každú polhodinu. Žiad-

ne hodinové čakanie na zastávke a keď už áno, tak odporúčam pešobus. Prejsť sa a obdivovať.

Hotel

Hotel sa volal Wenceslas Square Hotel. Hotel bol 60 metrov od Václavského námestia, čo bolo super. Hotel je štvor hviezdičkový, ale pre Erasmus mal len tri hviezdičky. Mne sa veľmi páčil hotel hlavne jeho točené schodisko. Izby boli nádherné a útulné. My sme mali v kúpeľni vaňu, čo bolo super. Lebo čo chce človek po dobre vykonanej práci? Len horúcu vaňu. V hoteli sme mali raňajky. Raňajky boli formou švédskych stolov. Obed sme si mali riešiť sami. Ja som zvyčajne mal vafle z večierky. Večere sme mali pod hotelom. Bola tam reštaurácia. Varili tam vynikajúco, hlavne polievky.

Práca

Práca bola najlepšia. Pracoval som vo firme RAFO konkrétne v oddelení tlač a lepenie. Dostal som bohatú prax vo svojom odbore. Moja práca nebola len za počítačom, ale aj za stolom. Manuálnu prácu mám v rukách, pretože som z dediny. V RAFE som mal aj dobrý kolektív ľudí, ktorí si ma obľúbili kvôli mojej zručnosti a šikovnosti. Prvý deň v práci bol dobrý. Myslel som si, že to

bude ťažké, ale nadýchol som sa a išiel som do toho s úsmevom. Tlačil som tričká a lepil tlač na dosky, pracoval som s nažehľovacími fóliami aj klasickými. Používal som program Corel Draw. Tiež som lepil tlač v teréne, na dvere pre jednu zubnú ambulanciu.

Zážitky

Zážitky mám do konca života. Od prvého dňa v práci až po cestovanie domov. Nezabudnem na moment, keď som nastupoval na „tramvaj“ s pocitom, že ako mám otvoriť dvere, keď budem vystupovať. Našťastie som nato prišiel alebo, keď som bol s kamarátom prvýkrát v KFC a dali sme si hot chicken a mysleli sme si, že to budú teplé kuracie nohy, ale boli to pálivé nohy. Tiež sa mi páčilo, ako sme sa večer stretávali na izbách a hrali hry a rozprávali sa. Najviac som sa tešil, keď mi dal kolega na konci mesiaca dosku od skejtu. Praha sa mi páčila a viem jednu vec... ja som sa s Prahou nerozlúčil, lebo sa tam vrátim žiť.

Cesta domov

Cesta domov bola hrozná. Išli sme z Prahy na obed. Jedenáť hodín som sedel na zadku a nemohol som sa natiahnúť. Ale zas sa mi páčilo, že sme mali občerstvenie, ktoré sme si platili. Cestovali sme vlakom z Prahy až do Prešova. Tam sme nastúpili na autobus a išli domov. Keď som došiel domov, bolo to pre mňa cudzie miesto. Chýbala mi Praha a aj chýba.

Foto a text: Juraj Lukáč

„Keď som došiel domov, bolo to pre mňa cudzie miesto.“

Erasmus+ Praha 2022 očami študentov odboru obchodný pracovník

Ema: Prvý deň našej cesty na Erasmus+ začal 8.10.2022. Cestovali sme vlakom smer Praha „Hlavní nádraží“. Po vystúpení z vlaku sme sa presunuli na hotel WenceslasSquare. Ubytovať sme sa mohli o 13:00 h., tak sme si kufre odložili do úschovne batožín. Keďže sme mali ešte čas, tak sme sa išli prejsť po Václavskom námestí, kde sme si urobili prvú fotografiu pred sochou sv. Václava. Po dlhej ceste sme si sadli do kaviarne. Po chvíli sme sa vrátili na hotel, kde sme sa ubytovali na celé tri týždne. Nasledujúci deň sme išli do agentúry, aby nás oboznámili s tým, čo nás čaká. Aký budeme mať program cez víkendy a hlavne, kde budeme pracovať. Ďalší deň sme išli na pracoviská, aby sme sa oboznámili s náplňou našej práce a inštruktormi firiem, ktorí nás mali na starosti počas stáže. Bolo nás 16 žiakov, z toho 6 žiaci z odboru Grafík digitálnych médií, 6 žiakov z odboru Obchodný pracovník a 4 žiaci z odboru Čašník, servírka. Osobne ja so zameraním pre obchod som bola pridelená do predajne PEMI DROGÉRIA. Tam som vykonávala svoju stáž. Do práce som cestovala električkou. Bola to staršia predajňa, na ktorej sa tovar olepoval ešte etiketovacími kliešťami. Pracovala som na smeny

6 hodín denne. Náplňou mojej práce bolo vykladať tovar a pracovať s počítačom. Vybavovala som objednávky zákazníkom, ktorí si tovar objednávali. Pomáhala som kolegom s vykladaním tovaru do regálov a olepovala som tovar cenovkami. Víkendy sme mali voľné, využivalisme ich na spoznávanie Prahy a jej okolia. Počas voľna sme išli na prehliadku Prahy, pozreli sme si so sprievodkyňou pamiatky. Videli sme aj nočnú Prahu, pozreli sme si krásne osvetlenie ulíc a čaro Orloja. Boli sme na prehliadke sklárni v Harrachove, na plavbe loďou po Vltave. Program na lodi bol skvelý, posedeli sme si a zaspievali. Harmonikár nám zahral do spevu naše slovenské ľudové piesne. Boli sme sa pozrieť v múzeu ilúzií a na vyhliadkovej veži Petřín, kde sme videli celú Prahu ako na dlani. Posledný deň 29.10.2022 sme cestovali domov vlakom. V Prešove sme prestúpili do autobusu, ktorý nás odviezol domov, do Vranova, nášho malého mesta. Pred našou školou nás už čakali rodičia. Z Prahy som si odniesla krásne spomienky a skúseností. Som veľmi rada, že naša škola podporuje takýto projekt, akým je Erasmus+. Žiaci naberú skúseností v praxi a zároveň si odnesú domou krásne spomienky. (Ema)

Julka: Môj odchod do Prahy na Erasmus + bol 8.10.2022 o ôsmej večer. Autobus nás čakal pred našou školou, kde som sa rozlúčila s rodičmi a sadla do autobusu. V tom autobuse som sedela ako dievča, ktoré nevie čo ju čaká, dievča, ktoré neverilo samej sebe. Vystúpili sme v Košiciach na vlakovkej stanici, potom sme si sadli do vlaku, ktorý nás mal doviesť do Prahy. Kupé, v ktorom sme mali spať, bolo tak trochu malé, ale ako sa hovorí, dobrých ľudí sa všade veľa zmestí. Boli sme tam šiesti obchodní pracovníci, mladistvá. My sme neboli len kamaráti, ale jedna rodina.

O ôsmej ráno sme dorazili do nášho cieľa. Nevyspatí a vyčerpaní, ale to nás neodradilo, išli sme ďalej. Dorazili sme do hotela, ktorý bol z vonku, aj z vnútra pekný a útulný. Mala som izbu s tromi dievčatami, s ktorými mi bolo super. Učiteľia, boli starostliví, chápu a úžasní. Deň pred mojim prvým dňom v práci, to bol deň. Myslela som si, že to nedokážem, že to fakt nedám. Bola som mimo, bála som sa toho, že sa stratím v tom veľkom a cudzom svete. Mala som oporu v ľuďoch, ktorí tam boli somnou, v ľuďoch, ktorí mi pomohli a dali mi najavo, že nie som v tom sama, že sa to dá, len si treba veriť. Ráno som šla do práce, samozrejme s doprovodom. Robila som v drogérii Teta - Pemi. Môj prvý dojem? Po prvé, bol to samozrejme obchod drogéria. Po druhé, zamestnanci boli veľmi milí a chápu. Nemali sme veľkú jazy-

kovú bariéru, naučila som sa dosť zaujímavých slov, ktoré používam do teraz. V práci mi bolo dobre, naučila som sa zručnostiam, ktoré využívam v mojom odbore. A v tom prišiel ten zlom. Došla som do hotela zdravá a živá, hoci trochu neskoro. Keď som došla na hotel vedela som, že ma tam čakajú ľudia, ktorí chceli vedieť ako som sa mala prvý deň v práci. Samozrejme, aj ja som bola zvedavá, ako oni prežili svoj prvý deň v práci. Bola som na seba strašne hrdá. Zažila som veľa dobrého, s

dobrým kolektívom, ktorý si navzájom radil a pomáhal. S ľuďmi, s ktorými sa doteraz stretávam, s ktorými spomíname na Prahu len v dobrom svetle. Až tam som sa naučila veriť samej sebe, veriť tomu, že mám na to, aby som bola lepším a milším človekom, aby som mala rada svet a ľudí okolo seba. Byť zodpovedná a postarať sa sama o seba, byť bez rodičov a byť na chvíľku dospelým človekom. (Julka)

Adam: Dňa 8.10.2022 sme zo študijného progra-

mu Erasmus+, ako žiaci strednej odbornej školy vo Vranove nad Topľou odišli do Prahy. Boli sme tam 3 týždne, do 29.10.2022. Cestovali sme vlakom cez noc. Tieto 3 týždne sme každý zo žiakov boli pridelení k nejakej firme, kde sme pracovali ako stážisti. Mali sme získať skúsenosti a zistiť ako fungujú firmy v zahraničí. Ja som bol pridelený k asi najväčšej českej motokárskej firme K2moto. Mojou náplňou práce bola hlavne práca v sklade. Keď som tam prvýkrát prišiel, tak som balil

objednávky. To ma veľmi bavilo, pretože ako študent duálneho vzdelávania to v prevádzke svojho zamestnávateľa nerobím. Keď som balíky zabalil, tak som dostal za úlohu urobiť poriadok v sklade. To spočívalo v tom, že mi kolega vytlačil kód, ktorý som nalepil na nejakú policu. Ten kód som s PDT pištoľou skenoval, vybral som si nejaký tovar, ten som zoradil podľa typu a veľkosti, následne som ho oskenoval a uložil. Tým pádom, ak v budúcnosti príde objednávka s nejakým tovarom, ktorému som vytvoril pozíciu, tak to už nebudú musieť hľadať, ale zobrazí sa im v počítači. Okrem toho som porovnával ceny firmy s cenami dodávateľa cez Excel. Lepil som cenovky, robil inventúru tričiek, pracoval s účtovným systémom Pohoda, so systémom Simplicia a vykladal tovar. Atmosféra v K2moto bola úžasná a pracovalo sa mi veľmi dobre. Myslím si, že mi táto stáž toho dala veľa. Videl som, ako funguje práca nielen na predajni, kde chodia nakupovať zákazníci sami, ale aj to, ako funguje predajňa, kde sa balia online objednávky.

Zistil som ako riešia reklamácie, rôzne problémy s doručením a veľa ďalšieho. Som veľmi rád za túto skúsenosť. Je to zážitok na celý život. (Adam)

Stela: Odchod do Prahy na Erasmus+ som mala 8.10.2022. Autobus nás čakal pred školou, kde som sa rozlúčila s rodičmi. Hneď po nástupe do autobusu som mala zmiešané pocity, bála som sa a nevedela čo má čakať. Vystúpili sme v Košiciach, kde sme čakali na vlak. Nástup do vlaku bol celkom náročný, keďže naše kufre boli väčšie, ako miesto ktoré sme mali k dispozícii na ich uloženie. Po niekoľkých minútach sme sa usadili a zoznámili s ostatnými žiakmi. Do Prahy sme dorazili unavení, nevyspatí a plní strachu a očakávania. Ubytovali sme sa do veľkej a útulnej izby. Na izbe sme boli 4 dievčatá. Mala som obavy ako zvládnem môj prvý deň v práci. No našťastie som tam mala moju majsterku, ktorá má v tom nenechala samu. Za čo som jej veľmi vďačná. Cestu do práce sme nenašli hneď, ale zvládli sme to. Našli sme predajňu, do ktorej som mala nastúpiť ako stážistka. Môj prvý dojem bol dosť zlý, zľakla som sa. Sama som nevedela, na čo som sa to vlastne dala. Pracovala som v internetovej predajni ECONEA. Zoznámila som sa s mojou nadriadenou a s ostatnými zamestnancami. Všetci boli veľmi milí. Ukázali mi moje miesto a vysvetlili, akú prácu budem robiť. Tak a prvý deň bol za mnou. Moja takzvaná denná rutina bola, že som musela každé ráno hneď po príchode do

práce kontrolovať objednávky a porovnávať ich so systémom. Musela som kontrolovať a počítať kasu, čo zo začiatku bolo ťažké. Môj prvý týždeň bol ťažký, lebo som nevedela komunikovať s ľuďmi. Hanbila som sa, nebola som vo svojej koži. No naučila som sa to, na čo som hrdá. Druhý týždeň bol ľahší, no stále to nebolo ono. Pracovala som na objednávkach a naučila som sa pracovať s ich internetovou stránkou, pričom som predložovala darčekové poukazy a pridávala veci, ktoré boli v zľave. No najviac času som trávila kreslením. Kreslila som napríklad odkazy so zľavovým kódom. Naučila som sa písať dobropis. V piatok mi dali úlohu na celý týždeň. A to bolo navrhnuť ich predajňu, usporiadať regály a tovar v nich. Na jednej strane som bola rada, že mi tak dôverujú, no na druhej strane to bola veľká zodpovednosť. Pracovala som na tom, ako som najlepšie vedela. S mojimi návrhmi boli veľmi spokojní. Následne sme premiestňovali police a tovar, čo bolo

náročné, ale dali sme to. Rozlúčka s nimi bola ťažká. Veľmi som si všetkých obľúbila a bolo mi ľúto, že to všetko skončilo. Odchod domov bol pre mňa ťažký, ale zároveň som sa veľmi tešila na rodinu a priateľov. Cesta vlakom bola dlhá a únavná. Môj pobyt v Prahe si budem navždy pamätať, bol to super zážitok, ktorý zažijem len raz. Som rada že som sa na to dala, som hrdá za to, že sme to všetci zvládli. (Stela)

Duda: Keď som sa dozvedel, že sa bude realizovať stáž do Prahy, hneď som mal záujem, no nemyslel som si, že mňa nevyberú, niesom najlepší žiak na škole. Som veľmi rad, že som sa mohol zúčastniť tohto projektu. Prvý deň bol pre mňa ťažký, chcel som ísť hneď domov, bolo mi smutno za rodinou. Názor som zmenil, keď sme prišli do hotela, ubytovali sa a oddýchli si. Začal som si zvykať. Začali sme spoznávať Prahu. Stretnol som veľmi úžasných kolegov. Moja práca ma začala veľmi baviť a začalo

sa mi to všetko páčiť. Prvý týždeň bol asi najkrajší pre mňa osobne, pretože sme zažili kopu výletov a hlavne, veľmi veľa som sa toho naučil, či už o histórii Prahy, ale aj čo sa týka mojej práce. Unás doma na Slovensku v Tesco, kde pracujem ide všetko podľa nových pravidiel. Vo firme, kde som bol na stáži, bolo všetko po starom, staré kasy, označovanie tovaru cenovkami a podobne. Práca ma veľmi napínala, vždy som siskúsil niečo nové, ale po starom. Druhý týždeň sa mi až tak nechcelo, chcel som ísť domov. Vďaka ľuďom, ktorí tam boli so mnou, som to vedel prekonať a nakoniec som to vydržal. Druhý týždeň som bol už samostatný, vedel som sa sám pohybovať po Prahe, platiť a šetriť zároveň. Chodil som do práce a z práce domov, teda na hotel, ale všetci sme to volali domov. Vďaka našim učiteľom sme sa tam cítili ako doma. Tretí týždeň bol pre mňa osobne veľmi smutný, pretože som si uvedomoval, že už o malú chvíľu pôjdeme domov.

Najlepším zážitkom pre mňa bola prehliadka Prahy, zaujala ma hlavne jej história, mali sme úžasnú sprievodkyňu. Super boli aj všetky ostatné výlety, ktoré sme absolvovali. Všetkým študentom by som prial takú skúsenosť, oplatí sa to zažiť. (Duda)

Na otázky odpovedali študenti odboru obchodný pracovník

Má podľa Vášho názoru Erasmus+ zmysel pre študentov?

- Áno má. Študent má šancu spoznať ako funguje práca v zahraničí, v obchodoch s iným zameraním a zároveň spoznať nových ľudí. Keď sa mu v práci bude dariť, môže získať pracovnú ponuku, ktorú môže v budúcnosti využiť. Zároveň uvidí krásu inej krajiny a zvyky ľudí.

V čom vidíte prínos pre odborné vzdelávanie vo vašom odbore?

- Študent získa iné skúsenosti v odbore, ktorý študuje. Zistí, ako to funguje v inej krajine. Už počas štúdia získa prax nielen na odbornom výcviku u zamestnávateľa, pre ktorého študuje, tak ako ja v duálnom systéme. Takýto absolvent by nemal mať problém nájsť si prácu.

Ako obohatil Erasmus+ Váš študijný život?

- Práca v obchode nemusí byť len o dokladaní tovaru, ale môže byť oveľa pesterjšia.

Zmenilo sa niečo vo Vašom živote, odkedy ste sa vrátili zo stáže?

- Som šťastnejší, že som si vybral tento odbor, pretože som mal šancu pracovať vo veľkej firme, v celkom inom procese. Napriek tomu som to zvládol.

Atmosféra bola veľmi príjemná, ľudia milí a vôbec sme nepracovali pod tlakom, keďže som pracoval hlavne na e-shope.

Keby ste mali odporučiť ostatným študentom možnosť zúčastniť sa stáže, čo by ste im odkázali?

- Určite by do toho mali ísť. Je to super skúsenosť spoznať prácu v inej zemi. Skoro všetko je predplatené, nie je to finančne náročné a okrem práce spoznáš aj krásu inej krajiny.

Ak máte nejaký postreh, skúsenosť alebo čokoľvek týkajúce sa stáže, dopište to sem:

- Sympatie medzi ľuďmi sú na vyššej úrovni, ako u nás. Hoci som bol „cudzinec“, cítil som sa tam ako doma. (Adam)

Má podľa Vášho názoru Erasmus+ zmysel pre študentov?

- Áno, určite ma zmysel ísť na Erasmus+.

V čom vidíte prínos pre odborné vzdelávanie vo vašom odbore?

- Viem, aké pracovné činnosti sa vykonávajú v iných prevádzkach, v inej krajine.

Ako obohatil Erasmus+ Váš študijný život?

- Naučila som sa nové pracovné činnosti realizované v inej prevádzke.

Zmenilo sa niečo vo Vašom živote, odkedy ste sa vrátili zo stáže?

- Beriem prácu vážnejšie. Keby ste mali odporučiť ostatným študentom možnosť zúčastniť sa stáže, čo by ste im odkázali?

- Môžu sa jej zúčastniť, nemusia sa báť ísť do inej krajiny. Súčasne môžu spoznávať pracovné návyky, mentalitu a zvyklosti ľudí. (Ema)

Má podľa Vášho názoru Erasmus+ zmysel pre študentov?

- Áno.

Ako obohatil Erasmus+ Váš študijný život?

- Mám viac skúseností, s ktorými chcem pracovať a ďalej ich rozvíjať.

Zmenilo sa niečo vo Vašom živote, odkedy ste sa vrátili zo stáže?

- Mám iný pohľad na odbor, ktorý študujem. Začal ma viac zaujímať a baviť. Zistila som, že mám širšie uplatnenie po skončení školy, ako som si myslela.

Keby ste mali odporučiť ostatným študentom možnosť zúčastniť sa stáže, čo by ste im odkázali?

- To, aby sa nebáli a skúsili to. Budú mať viac skúseností, zručností a väčšiu zodpovednosť sami za seba. (Stela)

Má podľa Vášho názoru Erasmus+ zmysel pre študentov?

- Áno, podľa mňa človek prekoná sám seba, stáva sa zodpovednejším. Prvýkrát som bola bez rodičov, skúsila som si, ako to je byť tri týždne dospelým človekom. Naučila som sa postarať sama o seba a veriť si, čo nebolo vždy ľahké.

V čom vidíte prínos pre odborné vzdelávanie vo vašom odbore?

- Nebojím sa skúsiť si

niečo nové. Pobyt mi priniesol veľa odvahy a zručnosti. Naučila som sa veľa nových odborných, ale aj zábavných vecí, ktoré budem využívať pri ďalšom štúdiu.

Ako obohatil Erasmus+ Váš študijný život?

- Dalo mi to veľa nových vedomostí a zručností. Naučila som sa zodpovednosti a láskavosti k ľuďom.

Zmenilo sa niečo vo Vašom živote, odkedy ste sa vrátili zo stáže?

- Áno zmenilo. Našla som veľa dobrých priateľov, veľa poznatkov a nových slov, ktoré používam dodnes.

Keby ste mali odporučiť ostatným študentom možnosť zúčastniť sa stáže, čo by ste im odkázali?

- Choďte, užite si to a vráťte sa nám domov. Nie, že tam budete chcieť ostať, tak ako my. (Julka)

*Stredná
odborná škola
Vranov
nad Topľou*